27/02/2023

Ο Μητροπολίτης Σουηδίας για την Κυριακή της Τυρινής

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Ο Μητροπολίτης Σουηδίας κ. Κλεόπας, μετά την τέλεση της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό Νεομάρτυρα Γεωργίου του εν Ιωαννίνοις στο Ροσκίλντε Δανίας, μίλησε για την Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή καθώς και ερμήνευσε την ευαγγελική περικοπή της Κυριακής της Τυρινής.

“Είναι καιρός να βγούμε από την απάτη που μάς κατέστησε άβουλα ενεργούμενα της καταναλωτικής κοινωνίας, η οποία, κάτω από το εκτυφλωτικό φως του τεχνοκρατούμενου πολιτισμού, μάς απομυζά και εξαφανίζει από την ψυχή μας κάθε επιθυμία θείας καταβολής”, είπε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του.

Παρακάτω η ομιλία του Μητροπολίτη Σουηδίας:

Πανοσιολογιώτατε,

Εξοχώτατε Πρέσβυ της Ελλάδος στην Δανία κ. Φραγκίσκε Κωστελλένιε,
Αγαπητοί μου Αδελφοί,

Στα πρόθυρα της **Μεγάλης Σαρακοστής,** αξιώθηκα, με την χάρη του Θεού, να βρεθώ και πάλι κοντά σας, συνοδευόμενος από τον Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτη κ. **Αλέξανδρο Λουκάτο**, για να σας εκφράσουμε από κοινού τις ευχές μας για το νέον έτος και για την περίοδο του Τριωδίου, που σήμερα ολοκληρώνεται και να καλωσορίσουμε τον νέον **Πρέσβυ της Ελλάδος στην Δανία**, τον Εξοχώτατο κ. Φραγκίσκο Κωστελλένιο.

Αν η ανθρώπινη ζωή είναι ένας κύκλος, οριακά σημεία αυτού του κύκλου αποτελούν οι αφορμές, από τις οποίες ξεκινά το εορτολόγιο κάθε περιόδου. Έτσι, το Τριώδιο, με την πρώτη Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου, μάς θύμισε την αληθινή στάση ενώπιον του Θεού, με την Κυριακή του Ασώτου, την αξία της γνήσιας μετάνοιας, το Ευαγγέλιο της Κρίσεως, το δέος της μεγαλειώδους εκείνης ημέρας και σήμερα, ένα τέταρτο σημείο, που ανάγεται στην προϊστορική περίοδο του ανθρωπίνου γένους.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας όρισαν να εορτάζουμε στην απαρχή των εορτών, το γεγονός της εξώσεως των **πρωτοπλάστων** από τον παράδεισο «τῆς τρυφῆς», στην εξορία της γης των κόπων και των δακρύων. Ο πανευτυχής άνθρωπος για το πλήθος των υλικών και πνευματικών αγαθών και μέτοχος της θείας Παρουσίας, διώκεται και στερείται όλων των αγαθών.

Ο υμνωδός της Εκκλησίας, μέτοχος του ιδίου «φυράματος», ως απόγονος του Αδάμ, ζώντας «ἐν μυστηρίῳ» τον σεισμό της ψυχής του, για το πρώτο από τα πιο συγκλονιστικά γεγονότα της ζωής του ανθρώπου, μάς οδηγεί, να ατενίσουμε νοερά τον προπάτορά μας: «Ἐκάθισεν Ἀδάμ ἀπέναντι τοῦ Παραδείσου καί τήν ἰδίαν γύμνωσιν θρηνῶν ὠδύρετο». Πόνος αβάσταχτος, λύπη που συνθλίβει την ψυχή και εξορίζει την χαρά. **Ο Αδάμ κλαίει διότι γνωρίζει πλήρως και έχει συνείδηση των όσων συμβαίνουν,** διότι υπήρξε ο ίδιος κύριος συντελεστής τους. Από την απόλαυση, περιέπεσε στην σκληρή δοκιμασία της δουλείας. Είναι όντως τραγική η στιγμή της αποσπάσεως από την θέα του προσώπου του Θεού Δημιουργού.

Δύο στίχοι της σημερινής ευαγγελικής περικοπής έρχονται επίκαιρα να μάς επαναφέρουν στην σκέψη το μάταιο της προσπάθειας του ανθρώπου, να

αντιμετωπίσει την μεγάλη εκείνη απώλεια με τις δικές του δυνάμεις **. Ο άνθρωπος προσπάθησε να αντισταθμίσει την έλλειψη των αγαθών του Παραδείσου, συσσωρεύοντας τα επίγεια αγαθά**, σε έναν απελπισμένο αγώνα, να υποκαταστήσει την μακαριότητα με την αφθονία των υλικών αγαθών. Όμως, ο Κύριος σαφέστατα μάς υπενθυμίζει ότι τα υλικά αγαθά «σής καί βρῶσις ἀφανίζει καί κλέπται διορύσσουσι και κλέπτουσι».

Είναι καιρός να βγούμε από την απάτη που μάς κατέστησε άβουλα ενεργούμενα της καταναλωτικής κοινωνίας, η οποία, κάτω από το εκτυφλωτικό φως του τεχνοκρατούμενου πολιτισμού, μάς απομυζά και εξαφανίζει από την ψυχή μας κάθε επιθυμία θείας καταβολής.

Έφτασε ο καιρός να επανεύρουμε την ορθή τροχιά μας. Η συσσώρευση των πάσης φύσεως υλικών αγαθών, δεν είναι δυνατόν να την σταματήσει. **Το φθειρόμενο δεν μπορεί να μάς εξασφαλίσει την αφθαρσία, ούτε το θνητό να μάς παράσχει την αθανασία.**

Ας αφουγκραστούμε, λοιπόν, τα λόγια του Κυρίου: «θησαυρίζετε δε ὑμῖν θησαυρούς ἐν οὐρανῷ»! Το πιο ασφαλές θησαυροφυλάκιο είναι ο ουρανός. Τα αγαθά που ξεφεύγουν από τον νόμο της φθοράς, είναι αυτά για τα οποία μάς έκανε λόγο το ευαγγέλιο της περασμένης Κυριακής· ο χορτασμός των πεινασμένων, η ένδυση των γυμνών, η επίσκεψη των ασθενών και φυλακισμένων. Είναι όλα εκείνα, που θα μάς ακολουθήσουν και θα δώσουν την καλή μαρτυρία για την «ἐπί γῆς πολιτείαν». Αμήν!